

ΠΟΡΙΣΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

**«Απονομή τίτλου ειδικότητας Γενικής Ιατρικής σύμφωνα με τις
κοινοτικές οδηγίες 16/1993 και 19/2001»**

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη: Πατρίνα Παπαρρηγοπούλου
Ειδική Επιστήμονας: Αιμιλία Πανάγου
Βοηθός Επιστήμονας: Ελένη Μαραγκάκη

Προς
- τον κ. Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
- τον κ. Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Αριστοτέλους 17
104 33 ΑΘΗΝΑ

Αξιότιμοι κύριοι,

Ο Συνήγορος του Πολίτη έλαβε αναφορά από την Ελληνική Ένωση Γενικής Ιατρικής (αριθμ. πρωτ. 13097/05), σύμφωνα με την οποία οι εξετάσεις για την απόκτηση του τίτλου ειδικότητας γενικής ιατρικής, που θεσπίστηκαν με το νόμο 3209/2003 άρθρο 29 παρ. δ1, εξακολουθούν να λαμβάνουν χώρα και να απονέμεται ο τίτλος της ειδικότητας σε επιτυχόντες ιατρούς. Επίσης, σύμφωνα με την αναφορά «από το γραφείο του κ. Υφυπουργού Υγείας (κ. Γιαννόπουλου) έχει ζητηθεί (Μάιος 2005) από το ΚΕΣΥ και τις Νομαρχίες η περαιτέρω εφαρμογή του Ν. 3209/03, άρθρο 29 περί του εξαμηνιαίου και ετήσιου προγράμματος άσκησης στην ειδικότητα της Γενικής Ιατρικής».

Τα γεγονότα αυτά δεν συνάδουν με τις επιταγές του κοινοτικού δικαίου που ενσωματώθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη με το ΠΔ 38/2004 «για την προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις των οδηγιών 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14^{ης} Μαΐου 2001, 1999/46/ΕΚ, 98/21/ΕΚ, 93/16/ΕΟΚ, που αφορούν το επάγγελμα του ιατρού».

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Όπως διαπίστωσε η Αρχή από την μελέτη της προαναφερόμενης αναφοράς αλλά και άλλων σχετικών αναφορών ιατρών (π.χ. 9241/2005, 10069/04) στη χώρα μας χορηγείται το πιστοποιητικό γενικής ιατρικής σε όσους έχουν άδεια άσκησης επαγγέλματος και είχαν δικαίωμα άσκησης δραστηριοτήτων γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων στις 31/12/1994, όπως προβλέπεται στο κοινοτικό δίκαιο¹.

Ταυτόχρονα όμως εξακολουθούν να προκηρύσσονται και να διενεργούνται εξετάσεις για την απόκτηση τίτλου ειδικότητας γενικής ιατρικής από όσους ιατρούς είχαν 20ετή άσκηση ιατρικού επαγγέλματος ή είχαν 10ετή σύμβαση με το Δημόσιο, ασφαλιστικούς οργανισμούς, ταμεία και Ν.Π.Δ.Δ. και ασκούν τη γενική ιατρική χωρίς ειδικότητα σύμφωνα με το Νόμο 3209/2003.² Ακριβέστερα, οι πρώτες εξετάσεις προκηρύχθηκαν με την ΥΑ Υ7α/οικ.6333 (ΦΕΚ 131/29.01.2004) πριν δηλαδή την έκδοση του Π.Δ. 38/2004. Στη συνέχεια, κι ενώ πλέον είχε εκδοθεί το Π.Δ. 38/2004, προκηρύχθηκαν νέες εξετάσεις με την ΥΑ Υ7α/ Γ.Π. οικ. 27293/18.03.2004 (ΦΕΚ 522 Β'). Περαιτέρω η Ελληνική Ένωση Γενικής Ιατρικής ισχυρίζεται στην αναφορά της ότι έως τον Ιούλιο του έτους 2005 εξακολούθησε η διενέργεια αυτών των εξετάσεων και συνολικά απονεμήθηκαν 22 τίτλοι ειδικότητας γενικής ιατρικής.

Θα πρέπει να συνεκτιμηθεί επιπλέον το γεγονός ότι η απόκτηση από έναν ιατρό του «τίτλου ειδικότητας» γενικής ιατρικής είναι περισσότερο ελκυστική από την απόκτηση του «πιστοποιητικού», καθώς το πιστοποιητικό δεν γεννά ίδια δικαιώματα με τον τίτλο ειδικότητας στο πλαίσιο του Εθνικού Συστήματος Υγείας³.

Το ερώτημα της ισχύος ή όχι του νόμου 3209/2003 άρθρο 29 παρ. δ' εδ. 1 και 2 και κατά συνέπεια της νομιμότητας της διενέργειας εξετάσεων μετά την ισχύ του ΠΔ 38/2004 έχει ήδη απασχολήσει την Αρχή. Σε έγγραφό μας (αριθμ. πρωτ. 18480/09.05.2004) προς την Ελληνική Ένωση Γενικής Ιατρικής, απαντώντας σε σχετικό ερώτημα, υποστηρίχθηκε η άποψη ότι η εν λόγω διάταξη έπαψε να ισχύει και ότι θα πρέπει να σταματήσει οποιαδήποτε διαδικασία χορήγησης τίτλου ειδικότητας βάσει εξετάσεων. Επ' ευκαιρία της νέας αναφοράς ζητήσαμε από την αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ενημέρωση επί του θέματος αυτού.

¹ Συγκεκριμένα στο άρθρο 36 παρ. 4 της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ και στο άρθρο 22 παρ. 2 του Π.Δ. 38/2004 που ενσωμάτωσε την Οδηγία στο ελληνικό δίκαιο.

² Όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παρ. δ1 του Νόμου 3209/2003 (ΦΕΚ Α' 3014) «ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας & Πρόνοιας».

³ Σύμφωνα και με τη γνωμοδότηση 82/05 επ. 9/2005 του ΝΣΚ και τη σχετική νομολογία του ΔΕΚ (απόφαση της 18/11/2004 Anna Fascicolo κ.λ.π. κατά Regione Puglia).

Η Διεύθυνση Επαγγελματών Υγείας & Πρόνοιας μας ενημέρωσε ότι ζητήθηκε γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου (αριθμ. πρωτ. Υ7α/Γ.Π.οικ. 45262 από 28.04.2005) σχετικά με τη χορήγηση τίτλου ειδικότητας Γενικής Ιατρικής βάσει των παραγράφων δ1 και δ2 του άρθρου 29 του Νόμου 3209/2003. Σε απάντηση εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 392/2005 γνωμοδότηση. Σύμφωνα με αυτήν:

«το Α2 Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ομοφώνως απεφάνθη ότι οι διατάξεις των παρ. δ1 και δ2 του άρθρου 29 του Νόμου 3209/2003 (ΦΕΚ Α' 304) που προβλέπουν τη χορήγηση τίτλου ειδικότητας γενικής ιατρικής χωρίς εκπαίδευση ή κατόπιν ετήσιας ή εξάμηνης εκπαιδύσεως αντίκεινται τόσο σε αυτές των άρθρων 30, 31, 35 και 36 της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ, όσο και σε αυτές των άρθρων 22 του ΠΔ 84/1986 (άρθρο 9 του ΠΔ 34/2004), κατά τις οποίες για τη χορήγηση τίτλου, που πιστοποιεί ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική, απαιτείται τριετής τουλάχιστον εκπαίδευση».

Περαιτέρω πληροφορηθήκαμε ότι τόσο η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση (με τηλεαντιγράφημα, με την ένδειξη «επείγον» από 15/07/2005) όσο και το Υπουργείο Εξωτερικών, Γενική Διεύθυνση Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, Ειδική Νομική Υπηρεσία, Τμήμα Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου (με τηλεαντιγράφημα, με την ένδειξη «εξ. επείγον» από 27 Ιουλίου 2005), ενημέρωσαν, μεταξύ άλλων, το Υπουργείο σας ότι:

η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κινεί τη διαδικασία επί παραβάσει κατά της χώρας μας διότι «η Ελληνική Δημοκρατία δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει βάση των άρθρων 30 και 36 της Οδηγίας 93/16 ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την Οδηγία 2001/19/ΕΟΚ, η οποία ορίζει ως προϋπόθεση για την άσκηση γενικής ιατρικής στα πλαίσια του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων την ολοκλήρωση τριετούς ειδικής εκπαιδύσεως στη γενική ιατρική».

Ειδικότερα η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενημέρωσε με το έγγραφο από 5/07/2005 το Υπουργείο Εξωτερικών ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της, εφαρμόζεται από τη χώρα μας το άρθρο 29 εδ. δ1 του Νόμου 3209/2003 με συνέπεια να λαμβάνουν τον τίτλο ειδικότητας γενικής ιατρικής ιατροί με 20ετή πείρα, αλλά χωρίς ειδική εκπαίδευση, όπως προβλέπεται στην οδηγία 93/16/ΕΟΚ. Το γεγονός αυτό ενδέχεται να συνιστά παραβίαση των άρθρων 30, 31 και 36 της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

Δεδομένου ότι το Υπουργείο Υγείας έχει προθεσμία δύο μηνών, που αρχεται από 14.07.2005, να απαντήσει προκειμένου να ανασταλεί η παραπομπή προς το

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, η υπόθεση αυτή κρίνεται επείγουσα και θεωρούμε σκόπιμη την κατά προτεραιότητα επίλυσή της.

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

α) Κοινοτικό Δίκαιο

Το Συμβούλιο της Ευρώπης σκοπεύοντας στην πραγμάτωση της ελευθερίας εγκατάστασης των ιατρών στις χώρες-μέλη της Ε.Ε εξέδωσε την Οδηγία 93/16, η οποία κωδικοποίησε διάφορες οδηγίες περί των προσόντων των ιατρών.⁴

---

⁴ Άρθρο 2: «*κάθε κράτος-μέλος αναγνωρίζει τα αναριθμούμενα στο άρθρο 3 διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που χορηγούνται στους υπηκόους των κρατών μελών από τα άλλα κράτη-μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 23 της ίδιας οδηγίας, προσδίδοντάς τους, ως προς την πρόσβαση στις δραστηριότητες του ιατρού και την άσκηση αυτών, την ίδια ισχύ στο έδαφός του με αυτή των διπλωμάτων, των πιστοποιητικών και των άλλων τίτλων που χορηγεί το κράτος αυτό*».

Άρθρο 9: «*κάθε κράτος- μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη προκειμένου περί των υπηκόων των κρατών μελών των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των επ' ελάχιστον απαιτούμενων από το άρθρο 23 της Οδηγίας προϋποθέσεων ως προς την εκπαίδευση, τα διπλώματα, τα πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους ιατρικής που έχουν χορηγηθεί από αυτά τα κράτη-μέλη όταν πιστοποιούν εκπαίδευση η οποία άρχισε πριν από τις ημερομηνίες του άρθρου 9, παράγραφος 1, εφόσον συνοδεύονται από βεβαίωση πιστοποιούσα ότι οι υπήκοοι αυτοί επιδόθηκαν πραγματικά και νόμιμα στις σχετικές δραστηριότητες επί τρία τουλάχιστον συναπτά έτη, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της χορηγήσεως βεβαιώσεως*».

Άρθρο 30: «*Κάθε κράτος-μέλος που παρέχει στο έδαφός του τον πλήρη κύκλο σπουδών που αναφέρεται στο άρθρο 23, καθιερώνει ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική ανταποκρινόμενη τουλάχιστον στις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 31 και 32 (...)*»

Άρθρο 31: «*Η ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική που προβλέπεται στο άρθρο 30 πρέπει να ανταποκρίνεται τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) να αρχίζει μόνον αφού συμπληρωθούν επιτυχώς τουλάχιστον έξι έτη σπουδών στα πλαίσια του κύκλου εκπαίδευσης που προβλέπεται στο άρθρο 23, β) έχει διάρκεια τουλάχιστον τριών ετών με πλήρη απασχόληση και πραγματοποιείται υπό τον έλεγχο των αρμόδιων αρχών ή οργανισμών*».

Άρθρο 35: «*Ανεξάρτητα από τις διατάξεις περί κεκτημένων δικαιωμάτων που τα ίδια θεσπίζουν, τα κράτη-μέλη μπορούν να χορηγούν το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο, που προβλέπεται στο άρθρο 30, σε ιατρό που δεν έχει συμπληρώσει την εκπαίδευση που προβλέπεται στα άρθρα 31 και 32, αλλά διαθέτει άλλη συμπληρωματική εκπαίδευση πιστοποιημένη με δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο...*»

Άρθρο 36 παράγραφος 1: «*Από την 1^η Ιανουαρίου 1995, κάθε κράτος μέλος εξαρτά υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί κεκτημένων δικαιωμάτων, την άσκηση των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, από την κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου που προβλέπεται στο άρθρο 30 (...)*».

Άρθρο 36 παράγραφος 2: «*Κάθε κράτος μέλος προσδιορίζει τα κεκτημένα δικαιώματα. Πάντως, πρέπει να θεωρεί κεκτημένο το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων χωρίς το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο που προβλέπονται στο άρθρο 30 σε όλους του ιατρούς που θα έχουν το δικαίωμα αυτό στις 31 Δεκεμβρίου 1994, βάση των άρθρων 1 έως 20 και είναι εγκατεστημένοι κατά την ημερομηνία αυτή στο έδαφός του, έχοντας επωφεληθεί από το άρθρο 2 ή από το άρθρο 9 παρ. 1*».

Άρθρο 36 παράγραφος 4: «*οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους-μέλους εκδίδουν, μετά από αίτηση, πιστοποιητικό που αποδεικνύει το δικαίωμα άσκησης των δραστηριοτήτων του ιατρού υπό την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού συστήματος κοινωνικής*

Με βάση την οδηγία αυτή τα κράτη-μέλη από 1/01/1995 υποχρεούνται να απονέμουν την ιδιότητα του γενικού ιατρού σε όσους έχουν λάβει τριετή τουλάχιστον εκπαίδευση. Κατ' εξαίρεση, το άρθρο 35 παρέχει τη δυνατότητα χορήγησης του τίτλου ειδικότητας, εάν οι ιατροί έχουν λάβει άλλη συμπληρωματική εκπαίδευση που πιστοποιείται με δίπλωμα, τίτλο κ.λ.π. Παράλληλα κατοχυρώθηκαν τα δικαιώματα εκείνων, οι οποίοι προ της ισχύος της Οδηγίας ασκούσαν τη γενική ιατρική χωρίς να έχουν υποστεί ειδική εκπαίδευση και δεν κατέχουν σχετικό τίτλο, εργάζονταν όμως ως γενικοί ιατροί στα πλαίσια του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων πριν την 1/01/1995. Σε αυτούς απονέμεται «πιστοποιητικό» περί του δικαιώματός τους να ασκούν δραστηριότητες με την ιδιότητα του γενικού ιατρού.

β) Εσωτερικό δίκαιο

Η ελληνική έννομη τάξη, με μία σειρά νομοθετικών κειμένων, έχει θεσπίσει τις γενικές προϋποθέσεις χορήγησης στους ιατρούς της ειδικότητας γενικής ιατρικής και έχει προβλέψει τη δυνατότητα χορήγησης της ειδικότητας σε αγροτικούς ιατρούς ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους, εφ' όσον λάβουν συμπληρωματική εκπαίδευση και έχουν πραγματοποιήσει άσκηση για κάποιο χρονικό διάστημα.⁵

Με το Π.Δ. 38/2004 προσαρμόστηκε η ελληνική νομοθεσία προς τις διατάξεις των οδηγιών 2001/19/ΕΚ, 1999/46/ΕΚ, 98/63/ΕΚ, 98/21/ΕΚ και 93/16/ΕΟΚ που αφορούν το επάγγελμα του γιατρού. Το άρθρο 9 του Π.Δ. αντικατέστησε στο ΠΔ 84/86 το κεφάλαιο Ζ'. Το νέο άρθρο 22 παρ. 1 με τίτλο «ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική» ορίζει τα εξής:

«Η άσκηση της Γενικής Ιατρικής προϋποθέτει πλήρη κύκλο σπουδών που αναφέρεται στο άρθρο 23 της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ, όπως αυτό συμπληρώθηκε από το άρθρο 14 παρ. 9 της Οδηγίας 2001/19/ΕΚ και ειδική εκπαίδευση στη Γενική Ιατρική, η οποία ανταποκρίνεται τουλάχιστον στις

ασφάλισης χωρίς το δίπλωμα, το πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο που προβλέπονται στο άρθρο 30, σε ιατρούς που έχουν κεκτημένα δικαιώματα βάσει της παρ. 2».

⁵ Νόμοι 2071/1992 άρθρο 21, 415/1994 άρθρο 1, 2519/1997 άρθρο 26 και 3209/2003 άρθρο 29. Για παράδειγμα ο Νόμος 2071/1992 άρθρο 21 όριζε ότι «γιατροί που έχουν συμπληρώσει συνεχή υπηρεσία πέντε ετών σε έμμισθη θέση αγροτικού ιατρού δύνανται να αποκτήσουν τίτλο ειδικότητας γενικής ιατρικής μετά από εκπαίδευση 2 ετών». Αργότερα το ΠΔ 415/1994 στο άρθρο 1 όρισε ότι «ο χρόνος ειδίκευσης για την απόκτηση της ειδικότητας γενικής ιατρικής είναι 4 έτη». Ο Νόμος 3209/2003 άρθρο 29 προέβλεψε τη δυνατότητα να χορηγηθεί ο τίτλος της εν λόγω ειδικότητας σε ιατρούς χωρίς ειδικότητα που εργάζονται με σύμβαση στο Δημόσιο, σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, ταμεία και ΝΠΔΔ. Οι απαιτούμενες προϋποθέσεις ήταν περισσότερες όσο μειώνονταν τα χρόνια προϋπηρεσίας.

προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 31 και 32 της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ, όπως αυτά τροποποιήθηκαν (...), με τρόπο ώστε τα πρώτα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλοι τίτλοι που την πιστοποιούν να χορηγούνται το αργότερο την 1.01.2006. β) Η εκπαίδευση στη γενική ιατρική έχει διάρκεια τριών ετών με πλήρη απασχόληση και πραγματοποιείται υπό τον έλεγχο των αρμοδίων αρχών ή οργανισμών».

Περαιτέρω το άρθρο 22 παρ. 2 «περί κεκτημένων δικαιωμάτων» προβλέπει ότι: *«οι ιατροί οι οποίοι έχουν πάρει άδεια άσκησης του ιατρικού_επαγγέλματος και έχουν δικαίωμα άσκησης δραστηριοτήτων του ιατρού με την ιδιότητα του γενικού ιατρού στα πλαίσια του εθνικού συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, χωρίς το δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο προβλεπόμενο από το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, στις 31/12/1994 και σύμφωνα με τις ισχύουσες μέχρι της ημερομηνίας αυτής διατάξεις, διατηρούν το δικαίωμα αυτό και αν δεν έχουν ειδική εκπαίδευση στη γενική ιατρική, εφοδιαζόμενοι προς τούτο με το πιστοποιητικό της παρ. 4 του άρθρου 36 της Οδηγίας 93/16/ΕΟΚ».*

Γ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το άρθρο 11 του ΠΔ 38/2004 ορίζει ότι «από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται στο παρόν Προεδρικό Διάταγμα» με αποτέλεσμα ο Νόμος 3209/2003 να μην ισχύει.

Σε κάθε περίπτωση, η αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου επί του εσωτερικού επιβάλλει την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας και την κατάργηση κάθε αντίθετης διάταξης. Με αυτές τις σκέψεις η απονομή του τίτλου ειδικότητας γενικής ιατρικής, όχι κατόπιν τριετούς τουλάχιστον εκπαίδευσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 30 της Οδηγίας, ή της συναφούς, βεβαιωμένης με πιστοποιητικό, εκπαίδευσης του άρθρου 35 της Οδηγίας, αλλά βάσει επαγγελματικής πείρας και εξετάσεων αντίκειται στο κοινοτικό δίκαιο. Έτσι τίθεται θέμα όχι μόνο παραπομπής της χώρας μας στο ΔΕΚ αλλά και ανάκλησης των παρανόμως χορηγηθέντων τίτλων ειδικότητας στους επιτυχόντες στις εξετάσεις ιατρούς.

Δ. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Κατόπιν τούτων σας παρακαλούμε να μας εκθέσετε τις απόψεις σας για τα ακόλουθα:

1) Έχει οργανωθεί η τριετής εκπαίδευση κατά πλήρη απασχόληση στην ειδικότητα γενικής ιατρικής;

- 2) Έχει εκδοθεί υπουργική απόφαση για οργάνωση εξαμηνιαίας ή ετήσιας εκπαίδευσης;
- 3) Εξετάζετε το ενδεχόμενο να σταματήσετε τη διενέργεια των εν λόγω εξετάσεων και να ανακαλέσετε τους τίτλους ειδικότητας που χορηγήθηκαν κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας;

Λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της υπόθεσης αυτής σας παρακαλούμε να μας απαντήσετε εντός 15 ημερών κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4 παρ. 6 εδ. 2 του Νόμου 3094/2003 «Συνήγορος του Πολίτη και άλλες διατάξεις».

Με εκτίμηση,

Δ.Ν. Πατρίνα Παπαρρηγοπούλου